

1. Răb-da - rea e școa-la cari a - nu - me, Se în - ce - pe
când vîi pe lu - me. Dar se sfâr-șeș - te când mori în
pa - ce. Du - hul sus că - tre cer se du - ce.

2. În răbdări au fost aici pe pământ Care Domnul Lui și i-a sfințit,
Avraam, Iosif, David și mai sunt Pe cari Domnul i-a ales de mult.

3. Și Isus cununa omenească A răbdat jos și nu cerească.
El prin noapte S-a dus la tronul Său Și prin patimi sus la Dumnezeu.

4. Vezi plugarul aruncă sămânța Pe nădejde-n arătura sa.
Și așteaptă cu multă răbdare, Primăvara până răsare.

5. Dară primăvara puțin face, Numai toamna rodul se coace.
De-aceea cine-așteaptă bucuros, El toamna culege cu prisos.

6. Dumnezeu de multe ori ți-a cinstit Ce la inimă nu s-a suit.
Și cu asta noi să ne mângâiem, Ce-a făgăduit să așteptăm.

7. Nici un cuvânt de-al Lui nu se pierde Măcar că se pare departe,
Că tot mereu ni se va împlini, Dar la Domnul mai bine ne-a fi.

8. De-acei cu curaj la semn silește Când a răbda ți se urăște,
Că acolo frații tăi vei afla, Care aici au sfârșit lupta.

9. Că și tu lupta aici vei sfârși Și atunci sus cu Domnul vei fi.
Câștigat a intra-n bucurie, De-acei răbdă oricât să fie.

10. A răbda și aștepta-n tăcere Acela-i semn de fericire.
De-aceea care aici va răbda În mărirea cerească va-ntra.